

อิทธิพลของเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียน โรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา

The Influence of Technology Digital Gate that Affect Attendance Behavior of Students Woranari Chaloe Songkhla School

คเชน อุทุมพร¹ เจนขวัญ พุฒพงษ์¹ ธีระพัฒน์ ชูเกลี้ยง¹ ศศิธร พรหมสุวรรณ¹
วิศรุตตา ทองแกมแก้ว² และ ชนกนาถ พูลสวัสดิ์²

Kachain Utumporn¹, Jenkwan Putpong¹, Teerapat Chookleang¹,
Sasithorn Promsuwan¹, Wisaruta Thongkamkaew² and Chanoknat Poolsawad²

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา

² อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา

¹ Graduate students, Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University

² Lecturer, Department of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University

E-mail: wisaruta3127@gmail.com โทร. 074-260262, 074-260263

Received 24/01/2563

Revised 27/05/2564

Accepted 29/05/2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา และ เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา จากอิทธิพลของการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate โดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา จำนวน 3,251 คน และใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จำนวน 356 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติความถี่ ร้อยละ การวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่าย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการใช้ประตู Digital Gate มีข้อดี เพราะการเข้าเรียนที่มีความสะดวก รวดเร็ว ไม่ยุ่งยากเหมือนการใช้ระบบแบบเก่า และมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ประตูดิจิทัล พฤติกรรมการเข้าเรียน โรงเรียนวรณาริเฉลิม สงขลา

Abstract

The objectives of this research were to study management of technology digital gate that affect attendance behavior of students Woranari Chaloe Songkhla School and to suggest the guideline of technology digital gate that affect attendance behavior of students Woranari Chaloe Songkhla School from the influence of technology digital gate that affect attendance behavior of students Woranari Chaloe Songkhla School. This research was Mixed Methods Research. The population used was 3,251 Woranari Chaloe Songkhla School students. The researchers used Taro

Yamane's formula to determine the sample size of 356 Woranari Chaloe Songkhla School students. The statistics used in the quantitative data analysis by frequency, percentage, simple regression analysis. The qualitative data was analyzed by content analysis.

The findings revealed that management of technology digital gate affected attendance behavior of students Woranari Chaloe Songkhla School with statistical significance at the .001 level. Most students believed that using the Digital Gate has advantages because it is more convenient, fast, and hassle-free than using traditional systems.

Keywords: Technology Digital Gate, Attendance Behavior of Students, Woranari Chaloe Songkhla School

1. บทนำ

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (2541) ประเทศไทยได้ประกาศใช้นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับแรก (IT2001) และได้ดำเนินการโดยมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge based Economy/Society : KBE/KBS) ด้วยองค์ประกอบทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปจึงต้องมีการกำหนดนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทั้งในและต่างประเทศ จึงได้จัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศในระยะเวลาต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology: IT) ใน 5 สาขา ได้แก่ 1) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ (e-Government) 2) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคอุตสาหกรรม (e-Industry) 3) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการพาณิชย์ (e-Commerce) 4) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการศึกษา (e-Education) 5) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคสังคม (e-Society) รวมไปถึงการเสริมสร้างอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Industry) ให้มีขีดความสามารถและความเข้มแข็งมากขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง และมีคุณภาพเพียงพอในทุกระดับในสังคมและการศึกษาของไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้พัฒนาการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าในอนาคต ทิววัลย์ นนทเกท (2559) กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานรัฐที่มีภารกิจหลักที่ต้องดูแลเด็กและเยาวชนให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี จึงได้กำหนดนโยบายเร่งรัดในการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาในทุกด้าน กระทรวงศึกษาธิการ (2548) จึงมีนโยบายให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารโรงเรียน เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จริยธรรม คุณธรรมของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้สนับสนุนการบริหารตามขอบข่ายงานทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

โรงเรียนวรานารีเฉลิม จังหวัดสงขลา เป็นสถานศึกษาสำหรับจัดการเรียนการสอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาและเป็นการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) ระบุว่า การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจึงมีจุดประสงค์สำคัญ เพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะกระบวนการเฉพาะด้าน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการศึกษาระดับสูงต่อไป สำหรับประเทศไทย การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัด และความสนใจของตนเอง ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อ และในส่วนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน ตอบสนองความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนเอง สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ อย่่างไรก็ตาม

นักเรียนจะต้องเรียนจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจึงจะถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับ พกษา เครือแสง (2558) กล่าวว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด พฤติกรรมของบุคคลแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี ซึ่งนอกจากการให้ความสำคัญในด้านการศึกษา โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา ยังได้มีการสนับสนุนส่งเสริมและได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ภายในโรงเรียน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ และใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เช่น การใช้เทคโนโลยี ในการบันทึกเวลาเข้าเรียนของนักเรียนและบุคลากร

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันของสังคมเป็นอย่างมาก ชาญชัย ชัยสุขโกศล (2555) กล่าวว่า เทคโนโลยีกับสังคมไม่อาจเป็นเรื่องที่แยกขาดจากกันได้ อีกต่อไป ทั้งการประกอบการ การเรียนการศึกษา การทำงานในอาชีพต่าง ๆ ทำให้ทุกภาคส่วนจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เท่าทันและปรับเปลี่ยนให้เท่าทันกับสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่มีการจัดระบบการเรียนการสอนแบบใหม่โดยมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน รวมถึงการตรวจเช็คจำนวนนักเรียนที่มาโรงเรียนในแต่ละวันโดยระบบเดิม โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา ใช้วิธีสแกนลายนิ้วมือ ซึ่งมีการใช้งานมานานเริ่มเสื่อมสภาพ และบวกกับนักเรียนที่มีจำนวนมาก จึงทำให้ระบบมีการขัดข้อง โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จึงนำเอาเทคโนโลยี Digital Gate มาเป็นเครื่องมือช่วยในการเช็คจำนวนนักเรียนในแต่ละวัน ซึ่งสามารถช่วยประหยัดเวลาในการเช็คจำนวนนักเรียน ซึ่งเทคโนโลยี Digital gate เป็นระบบที่จัดตั้งขึ้นเพื่อใช้ในการบันทึกการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา โดยมีลักษณะเป็นโปรแกรมสำเร็จรูป ลักษณะการเก็บข้อมูลของ Digital Gate System มี 2 ลักษณะคือ 1. การเก็บข้อมูลลงใน Cloud และ 2. การเก็บข้อมูลลงใน Sever ของโรงเรียน ซึ่งข้อดีในการนำเทคโนโลยี Digital Gate มาใช้มีอย่างมากมาย เช่น ครูที่ปรึกษาสามารถดูแลนักเรียนได้ทั่วถึงมากขึ้น ผู้ปกครองสามารถรับรู้ข่าวสารหลานเข้าโรงเรียนแล้วหรือไม่ และผู้บริหารสามารถรับรู้ข้อมูลการเรียนของนักเรียน ได้หลายรูปแบบ โดยเทคโนโลยีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีคุณธรรมและมีความตระหนักในด้านพฤติกรรมมาโรงเรียน โดยหากนักเรียนมีความตระหนักในเรื่องเหล่านี้ก็ส่งผลต่อผลพฤติกรรมที่ดีอีกด้วย จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา และเพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา จากอิทธิพลของการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate โดยนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยี Digital Gate ในโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา

1.1.2 เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา จากอิทธิพลของการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate

1.2 สมมุติฐานการวิจัย

1.2.1 การจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate มีผลต่อพฤติกรรมมาเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

2.1 กระบวนการจัดการระบบสารสนเทศ

การจัดการระบบสารสนเทศ เพื่อให้ได้สารสนเทศตามที่ต้องการอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ดำเนินตามกระบวนการจัดการระบบสารสนเทศ ที่สามารถผลิตสารสนเทศให้สนองความต้องการของผู้ใช้ประกอบด้วย 3 วิธี คือ การหาข้อมูล (การนำเข้าข้อมูล) การประมวลผลข้อมูล และ การแสดงผลข้อมูล ซึ่งต้องอาศัยเทคโนโลยีด้าน ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สำหรับข้อมูลเข้า และ สำหรับกลไกหลักของการสื่อสารโทรคมนาคมมีองค์ประกอบพื้นฐาน

3 ส่วน ได้แก่ ต้นแหล่งของข้อความ (Source/Sender) (ผู้ส่งสารสนเทศ), สื่อกลางสำหรับการรับ/ส่งข้อความ (Medium) (เทคโนโลยีสารสนเทศ), และส่วนรับข้อความ (Sink/Decoder) (ผู้รับสารสนเทศ) (ณัฐนนท์ ป่องวัน, 2550) โดยเหตุผลในการเลือกใช้ตัวแปรอิสระดังกล่าวได้นำมาจากแนวคิดกระบวนการจัดการระบบสารสนเทศและทฤษฎีสื่อสำหรับการสื่อสารเนื่องจากตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร ได้แก่ การนำเข้าข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การแสดงข้อมูล ผู้ส่งสาร ข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศ และ ผู้รับสารสนเทศ มีบริบทที่ตรงกับการนำเทคโนโลยี Digital Gate มาใช้สำหรับการเข้า-ออก ของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

2.2 กระบวนการเกิดพฤติกรรม

พฤติกรรมเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่มาจากความคิด การเรียนรู้ เจตคติและอารมณ์ โดย สุรพล พะยอมแย้ม (2545) ได้อธิบายว่า เมื่อบุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมาการกระทำนั้นจะเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอนเป็นกระบวนการมาก่อนทั้งสิ้น กระบวนการเกิดพฤติกรรมแต่ละครั้งนั้น สามารถแยกเป็นกระบวนการย่อย ได้อีกอย่างน้อย 3 กระบวนการ ดังนี้

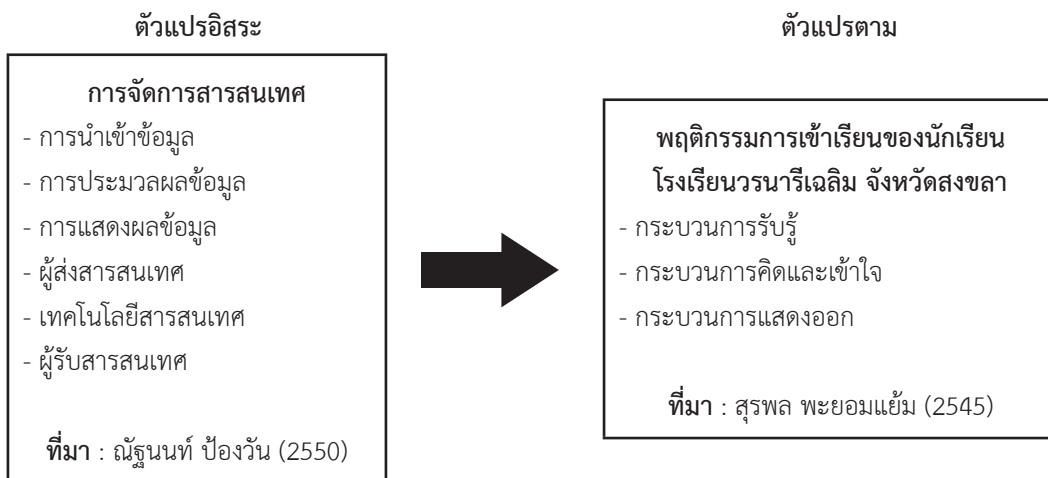
(1) กระบวนการรับรู้ (Perception process) ประกอบด้วย การสังเกต เลือก การแปลความหมาย และก่อให้เกิดการตอบสนอง (Response) โดยมีทัศนคติ ความรู้สึก แรงจูงใจ พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นต้น

(2) กระบวนการคิดและเข้าใจ (Cognition process) กระบวนการนี้อาจเรียกว่า “กระบวนการทางปัญญา” ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการเรียนรู้ การคิด การจำ ตลอดจนการนำไปใช้หรือเกิดพัฒนาการจากการเรียนรู้ นั้น ๆ

(3) กระบวนการแสดงออก (Spatial behavior process) หลังจากผ่านขั้นตอนของการรับรู้ การคิดและเข้าใจแล้ว บุคคลจะมีอาการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ได้รับรู้นั้น ๆ

ซึ่งทางผู้วิจัยพิจารณาว่าตัวแปรตาม จากกระบวนการเกิดพฤติกรรมตามแนวคิดดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการรับรู้ กระบวนการแสดงออก กระบวนการคิดและเข้าใจ มีความสอดคล้องกับหัวข้องานวิจัยที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา

2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

3. วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลัก และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สนับสนุน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกระดับชั้นของโรงเรียนวรนาภิเฉลิมสงขลา ข้อมูล ณ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3,251 คน (สำนักงานนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกระดับชั้นของโรงเรียนวรนาภิเฉลิม สงขลา จำนวน 356 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) และ ทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ด้วยการเทียบบัญชีไตรยางศ์ (ไพศาล วรคำ, 2555) ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาของโรงเรียนวรนาภิเฉลิม จังหวัดสงขลา

ระดับการศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
มัธยมศึกษาปีที่ 1	555	61
มัธยมศึกษาปีที่ 2	554	61
มัธยมศึกษาปีที่ 3	547	60
มัธยมศึกษาปีที่ 4	536	58
มัธยมศึกษาปีที่ 5	548	60
มัธยมศึกษาปีที่ 6	512	56
รวม	3,251	356

3.1.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างโดยการเลือกตัวแทนชั้นปีละ 1 คน จำนวนทั้งสิ้น 6 คน แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดในช่วงเวลาสัมภาษณ์ตรงกับช่วงปิดเทอมจึงทำให้ไม่มีกลุ่มตัวอย่างมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน

3.2 เครื่องมือการวิจัย

3.2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหาของคำถามที่อยู่ในแบบสอบถาม ซึ่งผลค่า IOC เท่ากับ 0.74 ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศ ได้แก่ การนำเข้าข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การแสดงผลข้อมูล ผู้ส่งสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้รับสารสนเทศ ของโรงเรียนวรนาภิเฉลิม จังหวัดสงขลา จำนวน 18 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แนวคิดของ เบสต์ (Best, อังโน วัน เดชพิชัย, 2535)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนโรงเรียนวรนาภิเฉลิมสงขลา จังหวัดสงขลา ได้แก่ กระบวนการรับรู้ กระบวนการคิดและเข้าใจ กระบวนการแสดงออก จำนวน 12 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับแนวคิดของ เบสต์ (Best, อังโน วัน เดชพิชัย, 2535)

หมายเหตุ

การแบ่งค่า ตามแนวคิดของ เบสต์ (Best, อังโน วัน เดชพิชัย, 2535) เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ใช้แบบอันตรภาคชั้นกำหนดเป็นช่วงคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือการวิจัย คำถามเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศและเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์อิทธิพลของเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา ใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

4.1 ผลการศึกษา

4.1.1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 และเพศชาย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 รองลงมาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 3 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 13-15 ปี จำนวน 184 คน คิดร้อยละ 51.7 รองลงมา 16-18 ปี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการจัดการสารสนเทศและเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

สมมุติฐานการวิจัย การจัดการสารสนเทศและเทคโนโลยี Digital Gate มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

แบบจำลอง (Model) : พฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียน = $a + \beta_1$ (การจัดการสารสนเทศ)

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่ายของการจัดการสารสนเทศและเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

ตัวแปร	พฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียน		T	p	
	สัมประสิทธิ์ถดถอย				
	B	Beta			
ค่าคงที่	1.530		8.495	.000	
การจัดการสารสนเทศและเทคโนโลยี	Digital Gate	.620	.596***	13.959	.000

Adjusted R² = .354 R² = .356 F = 194.856 Sig = .000 n = 356

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($\beta_1 = .596, p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย โดยอิทธิพลของเทคโนโลยี Digital Gate สามารถอธิบาย (ทำนายหรือพยากรณ์) พฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา ได้ร้อยละ 35.4

4.1.2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา จากอิทธิพลของการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate

จากการสัมภาษณ์นักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็น (สัมภาษณ์, 24 ตุลาคม 2562) ดังนี้

(1) การที่มีประตู Digital Gate ส่งผลดี ทำให้คุณครูได้ทราบว่ามีนักเรียนมาโรงเรียนหรือไม่ และยังสามารถส่งข้อมูลการเข้าเรียนไปยังผู้ปกครองซึ่งทำให้ผู้ปกครองได้ทราบว่ามีนักเรียนมาโรงเรียนหรือไม่ และทำให้ทราบว่าเข้าโรงเรียนตรงเวลาหรือไม่

(2) การใช้ประตู Digital Gate นั้นมีข้อดี เนื่องจากการที่นักเรียนเดินผ่านประตู Digital Gate เพื่อสแกนเวลาเข้าเรียน ข้อมูลส่วนตัวก็จะแสดงผลเป็นชื่อ รหัสนักเรียน และเวลาการเข้าเรียน ซึ่งทำให้การเข้าเรียนมีความสะดวก รวดเร็ว ไม่ยุ่งยากเหมือนการใช้ระบบแบบเก่า โดยการใช้ระบบใหม่ไม่ต้องมีการปรับปรุง เนื่องจากระบบประตู Digital Gate นั้นมีประสิทธิภาพและตอบสนองตรงต่อความต้องการได้ดี

4.2 อภิปรายผล

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

สมมุติฐานการวิจัย การจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

การจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย โดยอิทธิพลของเทคโนโลยี Digital Gate สามารถอธิบาย (ทำนายหรือพยากรณ์) พฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิมได้ร้อยละ 35.4 สอดคล้องกับข้อมูลการให้สัมภาษณ์นักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม ที่สรุปได้ว่า จากการสัมภาษณ์ของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การที่มีประตู Digital Gate ส่งผลดี ทำให้คุณครูและผู้ปกครองได้ทราบว่ามีนักเรียนมาถึงโรงเรียน และพฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าเรียนมีผลดีขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าเรียนมากขึ้น ซึ่งข้อดีของการใช้ประตู Digital Gate เนื่องจากการที่นักเรียนเดินผ่านประตู Digital Gate เพื่อสแกนเวลาเข้าเรียน ข้อมูลส่วนตัวก็จะแสดงผลเป็นชื่อ รหัสนักเรียน และเวลาการเข้าเรียนซึ่งทำให้การเข้าเรียนมีความสะดวก รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิชญญา จตุรวัฒน์ ภาสินี พงศ์มานะวุฒิ และ มานพ พันธุ์โคกกรวด (2560) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบและการบันทึกเวลาเรียนด้วยการตรวจจับและการจดจำใบหน้า พบว่า การบันทึกการเข้าร่วมชั้นเรียนของนักเรียนโดยการจับภาพ และเก็บไว้ในโพลเดอร์ที่แยกออกต่างหากสำหรับนักเรียนแต่ละคนวิธีการนี้จะช่วยในการสร้างฐานข้อมูลภาพของนักเรียนได้ง่ายขึ้น และสามารถจุดใจนักเรียนได้โดยการเปิด ปิดระบบเป็นเวลาสามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมาเข้าเรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม จังหวัดสงขลา จากอิทธิพลของการจัดการสารสนเทศของเทคโนโลยี Digital Gate

จากผลการศึกษาอภิปรายผลได้ว่า การนำเทคโนโลยี Digital Gate มาใช้และมีการส่งข้อมูลโดยการมีเทคโนโลยีโทรคมนาคมเป็นตัวกลางในการส่งข้อมูลไปยังแอปพลิเคชัน ทำให้การรับรู้ข้อมูลการเข้าเรียนของนักเรียนเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง ครบถ้วนและทันเหตุการณ์ โดยความเห็นของนักเรียนโรงเรียนวรนาารีเฉลิม ที่ให้สัมภาษณ์ว่า

ข้อมูลที่แสดงผลทั้งในการแสดงผลบนหน้าจอสแกนการเข้าเรียนหรือการแสดงผลบนแอปพลิเคชัน ข้อมูลมีรูปแบบที่เข้าใจง่าย ข้อมูลมีความถูกต้อง ผู้รับสารสนเทศสามารถเข้าใจและเข้าถึงข้อมูลของผู้ส่งได้ส่งมายังผู้รับข้อมูล (สัมภาษณ์, 24 ตุลาคม 2562) อีกทั้ง ผู้ส่งสารสนเทศที่ทำหน้าที่ส่งข้อมูลไปยังผู้ปกครอง และครู มีกระบวนการทำงานในการส่งข้อมูลที่ถูกต้อง และเที่ยงตรง ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนทำให้ผู้ปกครอง และครูสามารถติดตามพฤติกรรมการศึกษาของนักเรียนได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ปริชญ์ กรรมสิทธิ์ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ระบบเช็คชื่อเข้าชั้นเรียนโดยใช้โปรแกรมประยุกต์ตรวจหาหลายใบหน้า พบว่า การลงเวลาเข้าชั้นเรียนเพื่อบันทึกผลการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงการลงเวลาเรียนออนไลน์ ตรวจสอบใบหน้าหลายหน้าพร้อมกัน ระบบจะนำแต่ละใบหน้ามาระบุตัวตน ขั้นตอนสุดท้ายระบบจะนำข้อมูลตำแหน่งที่อยู่มาเปรียบเทียบระหว่างตำแหน่งของผู้เรียนและตำแหน่งของอาจารย์ผู้สอน เพื่อยืนยันว่าผู้เรียนอยู่ในชั้นเรียนจริง ระบบจึงลงเวลาเข้าชั้นเรียน และส่งการแจ้งเตือนให้ผู้เรียนรับทราบสถานะ การลงเวลาเข้าชั้นเรียนของตนเอง

5. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การใช้ประตู Digital Gate นั้นมีข้อดี เนื่องจากการที่นักเรียนเดินผ่านประตู Digital Gate เพื่อสแกนเวลาเข้าเรียน ข้อมูลส่วนตัวจะแสดงผลเป็นชื่อ รหัสนักเรียน และเวลาการเข้าเรียนซึ่ง ทำให้การเข้าเรียนมีความสะดวก รวดเร็ว ไม่ยุ่งยากเหมือนการใช้ระบบแบบเก่า โดยการใช้ระบบใหม่ไม่ต้องมีการปรับปรุง เนื่องจากระบบประตู Digital Gate นั้นมีประสิทธิภาพและตอบสนองตรงต่อความต้องการได้ดี

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) ควรเพิ่มโครงการงบประมาณในการจัดทำประตู Digital Gate เพิ่มอีกภายในโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา เพื่อรองรับจำนวนที่มากขึ้นในอนาคต

(2) ควรทำโครงการศึกษาดูงานในสถานที่อื่น ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยี Digital Gate ของโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลา

5.2.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

(1) ควรมีการพัฒนาระบบให้มีความเสถียรมากยิ่งขึ้น เพื่อความเที่ยงตรง ถูกต้องของข้อมูล

(2) นอกจากการใช้เทคโนโลยีนี้ในการบันทึกเวลาการเข้าโรงเรียนแล้ว โรงเรียนควรใช้เทคโนโลยีอื่น ๆ ที่จะช่วยในการพัฒนาพฤติกรรมการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนวรนารีเฉลิม จังหวัดสงขลาด้วย

5.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเปลี่ยนตัวแปรในการทำวิจัยเป็นตัวแปรอื่น ๆ เพื่อสามารถใช้ผลวิจัยในการนำไปพัฒนาพฤติกรรมในด้านอื่น ๆ เช่น ตัวแปรด้านเทคโนโลยีกับการเรียนการสอน, เทคโนโลยีกับสื่อการสอน เป็นต้น

6. กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการข้าราชการรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทุกท่านที่ได้ให้โอกาสและความรู้ ในการจัดทำบทความฉบับนี้ขึ้นมา ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่เห็นความสำคัญของงานฉบับนี้ และให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ในสาขารัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่าน รวมไปถึงเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกัลยาณมิตรทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวชื่อนามในที่นี้ได้หมด ที่คอยช่วยเหลือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. นโยบายการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้. ม.ป.พ. : กรุงเทพฯ.
- ชาญชัย ชัยสุขโกศล. 2555. เทคโนโลยีกับสังคม : ข้อเสนอกรอบแนวคิดข้ามสาขาวิชาและบททดลองวิเคราะห์ กรณี จีเอ็มโอ ประเทศไทย. วารสารสังคมศาสตร์. 8(2) : 9-70.
- ณัฐนนท์ ป่องวัน. 2550. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียน ในฝัน เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- ทิพวัลย์ นนทเกท. 2559. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ สาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3(1) : 47-56.
- นักเรียนโรงเรียนวรนนารีเฉลิม สงขลา, สัมภาษณ์, 24 ตุลาคม 2562.
- ปริญญ์ ธรรมสิทธิ์. 2559. ระบบเช็คชื่อเข้าชั้นเรียนโดยใช้โปรแกรมประยุกต์ตรวจหาหลายใบหน้า (Class attendance system using multiple faces detection application). การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วิศวกรรมซอฟต์แวร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- พิชญา จตุรวัฒน์ ภาสินี พงศ์มานะวุฒิ และ มานพ พันธุ์โคกกรวด. 2560. การพัฒนาระบบบันทึกเวลาเรียนด้วยการ ตรวจจับและรู้จำใบหน้า. วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศลาดกระบัง. 5(1) : 1-11.
- ไพศาล วรคำ. 2555. การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- พุกษา เครือแสง. 2558. คุณภาพการศึกษาไทยกับมาตรฐานการบริการสาธารณะของรัฐ. วารสารนักบริหาร. 35(2) : 46-60.
- วัน เดชพิชัย. 2535. คู่มือการวิจัยและการประเมินโครงการทางการศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : ปัตตานี.
- สุรพล พะยอมแย้ม. 2545. ปฏิบัติการงานจิตวิทยาในงานชุมชน. สหภาพพัฒนาการพิมพ์ : กาญจนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2561. การศึกษาระดับมัธยมศึกษา. [Online]. เข้าถึงจาก <https://sites.google.com/> : 2561. (สืบค้นวันที่ 15 กรกฎาคม 2562).
- สำนักงานนโยบายและแผน. 2541. นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ. ม.ป.พ. : กรุงเทพฯ.
- สำนักงานนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2561. จำนวนนักเรียนโรงเรียนวรนนารีเฉลิม สงขลา. [Online]. เข้าถึงจาก <https://data.bopp-obec.info/emis/> : 2561. (สืบค้นวันที่ 16 กรกฎาคม 2562).
- Taro Yamane. 1973. *Statistics : An Introductory Analysis*. 3rd ed. Harper and Row Publications : New York.